

CUNOȘTINȚELE POSEDATE DE PĂRINȚI PRIVIND ACTIVITATEA COPIILOR LA COMPUTER

Cătălina CROITORU

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu”

Universal access to information is a major objective of the society and can be easily done through computers. Current research purpose was to highlight features of the computer activity of children, raised in the opinion of parents. The study included the questioning of 520 parents. The results show that most parents have insufficient information about the computer activity of children and the consequences that may arise as a result of improper activities. A large number of children (95.3%), which work much time on the computer, are tired, exhausted, angry, excited, aggressive, refused to stop work, have stinging or eye fatigue.

Introducere

Sondajul Asociației pentru Tehnologie și Internet atestă că în ce privește activitățile pe Internet ale copiilor pe primul loc se situează accesarea site-urilor cu muzică, acestea fiind urmate de cele cu jocuri și diverse hobby-uri, apoi de cele informativ-educative. Totodată, părinții cred că preferințele copiilor merg în primul rând spre jocuri, însă dau un procent mult mai mic pentru site-urile legate de hobby-uri, ceea ce arată că în realitate știu doar parțial ce fac copiii lor pe Internet. Cu privire la locul de unde copiii accesează Internetul, între răspunsurile copiilor și ale părinților au fost divergențe, fapt ce denotă că accesul copiilor la Internet în afara casei este mai mare decât știu părinții [1].

Departamentul pentru Educație al SUA menționează că 32% dintre copii au folosit Internetul înainte de a ajunge în școala primară [2]. Potrivit Ministerului Comunicațiilor din Japonia, la sfârșitul anului 2003 aproape 62% dintre elevii japonezi cu vârsta între 6 și 12 ani au declarat că folosesc Internetul [3].

Un alt sondaj denotă că 83,5% din numărul respondenților consideră că este benefic ca părinții să verifice site-urile pe care le vizitează copilul în Internet, 13,4% consideră că nu e benefic și 3,1% – nu știu [4].

Conform opiniei expuse de J.Izquierdo și coaut. (2007), între 55-65% dintre părinți nu pun restricții copiilor în ce privește accesul la Internet [5]. O altă sursă menționează că 1/3 dintre părinți pun restricții copiilor lor, același număr de părinți nu pun restricții copiilor, 35% dintre părinți au afirmat că nu cunosc nici o metodă de a restricționa accesul copiilor. Din răspunsurile copiilor reiese că doar 20% au restricții, 65% dintre copii consideră că nu au restricții și doar 15% afirmă că nu știu dacă au restricții. Printre metodele pe care părinții spun că le folosesc pentru a limita accesul copiilor la Internet cea mai mare pondere (55%) au metodele educative, urmând supravegherea și doar 20% dintre părinți folosesc blocuri tehnice la nivelul computerului. O mică parte limitează perioada de acces [6]. Trebuie să ne pună în gardă faptul că 85% dintre copii discută cu persoane necunoscute pe Internet și că 65% dintre părinți știu despre aceasta [7].

Un studiu național, condus de *Annenberg Public Policy Center din Washington, 2002*, arată că majoritatea părinților, care au computer acasă, sunt îngrijorați de faptul că utilizarea îndelungată a acestuia poate influența dezvoltarea copilului. Totuși, ei cred că copiii au nevoie să utilizeze computerul, citând ca avantaje: dezvoltarea creativității, creșterea performanței școlare, el reprezintă un ajutor în realizarea temelor, un mijloc de comunicare [8].

Material și metode. În studiul actual, pentru interogarea părinților a fost utilizat un chestionar compus din 22 întrebări cu subîntrebări. Întrebările au fost de trei tipuri: cu răspuns de tip logic (da sau nu), fără variantă posibilă de răspuns, cu câteva variante de răspuns. În această lucrare se face referire la 11 întrebări din chestionar. Chestionarii au fost supuși 520 de părinți ai elevilor din clasele a 7-a din 10 instituții de învățământ preuniversitar din mun. Chișinău.

Rezultate și discuții. Părinții au fost întrebați despre comportamentul copiilor din momentul procurării computerului. Răspunsurile, fiind variate, au fost grupate în trei tipuri: 1) stare fără modificări; 2) modificări pozitive și 3) modificări negative, care presupun stare de oboseală, nervozitate, agresivitate, stres, somn neliniștit, durată mare de aflare la computer. Au răspuns la această întrebare 16,3% din respondenți. Din ei 11,6% au specificat că comportamentul copiilor nu prezintă modificări, 20,3% – modificări pozitive și 68,1% – modificări negative.

Aproximativ 1/3 din părinți au răspuns la întrebarea despre starea copilului după ce lucrează sau se joacă timp îndelungat la computer. Din ei 95,3% menționează că copilul este obosit, epuizat, enervat, excitat, agresiv, refuză să întrerupă activitatea, are senzații de înțepături sau oboseală a ochilor.

Despre starea copilului în momentul când este anunțat să abandoneze joaca au răspuns 28,8% din respondenți ce posedă computer la domiciliu. În momentul când copilul este anunțat să întrerupă joaca doar 5,8% reacționează adecvat, 18% negociază timp suplimentar, iar majoritatea (76,2%) reacționează neadecvat.

Doar 10,4% din părinți au specificat cum este somnul copiilor din momentul de când posedă computer. Din ei 15,9% menționează că n-au sesizat modificări negative ale somnului, ceilalți susțin că copiii lor au un somn neliniștit, tresar și vorbesc prin somn, greu adorm, îndeosebi în zilele de odihnă, când se află mai mult de 3-5 ore la computer.

Nu toți părinții conștientizează necesitatea aerisirii încăperii unde e plasat computerul, ci doar 88,7%.

26,6% din respondenți au auzit despre „Sindromul privitului la computer” sau „Sindromul de ochi uscat”; la întrebarea „Ce cunosc despre acest sindrom?” doar 9,4% au putut descrie aproximativ corect sindromul.

După părerea respondenților, copiii lor stau la computer în 68,2% cazuri pentru a-și pregăti temele pentru acasă, ceea ce presupune: pregătirea referatelor – 60,8%, căutarea informațiilor noi suplimentare la tema lecției – 37% dintre copii, pregătirea către lecția de informatică – 22,4%, rezolvarea problemelor la matematică – 19,6%, pregătirea materialelor ilustrative pentru lecții 22,4% dintre copii. Un număr mare de părinți confirmă faptul că copiii stau la computer pentru a se juca – 69,1%, iar un număr și mai mare (73,6%) – pentru a comunica pe Internet cu prietenii.

Este îmbucurător faptul că doar 1/3 (31,5%) dintre copii preferă să stea la computer în dezavantajul plimbărilor la aer liber, jocurilor cu prietenii în curte. În același timp, un număr foarte mic de copii practică activitățile sportive, frecventează anumite cercuri de dezvoltare. Gimnastica este practică de 4,0% dintre copii, se ocupă în secții sportive 21,9%, înotul este practicat de 1,9% dintre copii. Doi copii practică în paralel gimnastica și activitățile sportive în secții.

Părinții comunică că 18,2% dintre copii frecventează diverse cercuri de dezvoltate, dintre care 3 copii frecventează în paralel câte 2 cercuri. La cercurile de dans sunt înscriși 8,3% copii, la cercurile de muzică – 5,0%, la cercul „Mâini dibace” sau pictură – 4,2% și la diverse cercuri tehnice – 1,4% dintre copii.

Un moment extrem de nefavorabil este servirea mesei în fața computerului, în loc să fie servită împreună cu familia în locul destinat acesteia. Existența acestui fenomen vorbește despre un început de dependență de computer. Conform răspunsurilor prezentate de părinți, 21,5% dintre copii servesc masa la computer.

Din numărul părinților anchețați, 43,9% au comunicat că au cumpărat computer pentru a-i ocupa cu ceva pe copii, 33,5% – că au necesitate personală, în scop de serviciu, 28,8% – pentru ca copilul să se dezvolte mai bine, 21,5% au specificat că au surse financiare suficiente și nu le-ar încurca un asemenea obiect de lux. Unii părinți au indicat câteva scopuri care i-au făcut să cumpere computerul.

Concluzie. Este îngrijorător faptul că majoritatea copiilor (95,3%) după o activitate de lungă durată (mai mare de 3-4 ore) la computer sunt obosiți, epuizați, enervați, excitați, agresivi, refuză să întrerupă activitatea, au senzații de înțepături sau oboseală a ochilor, un număr mic de copii participă la activități fizice (27,8%), cercuri de dezvoltare a diferitelor abilități (18,2%). Majoritatea părinților posedă cunoștințe insuficiente despre consecințele la care pot conduce activitățile incorecte la computer.

În scopul facilitării procesului de informare a părinților au fost elaborate un șir de pliante, care pot îmbogăți cunoștințele atât ale părinților, cât și ale copiilor despre activitatea corectă la computer.

Referințe:

1. Здоровье молодых людей и окружающая их среда. Исследование «Поведение детей школьного возраста в отношении здоровья». Политика здравоохранения в отношении детей и подростков, №4. <http://www.euro.who.int/data/assets/pdf/file/0009/110232/e82923R.pdf> (vizitat la 14.05.2009).
2. Morten W. Carpal Tunnel Syndrome as an Occupational Disease [published online]. 2011, no.8. doi: 10.3238/arztebl.2011.0238.
3. Klinar I. A More Reliable Source of Medical Information – Physicians or Internet? // Medicus, 2010, vol.19, no.1, p.99-104.
4. Satgunam P. Television, computer and portable display device use by people with central vision impairment // Ophthalmic & Physiological Optics, 2011, no.31(3), p.258.

5. Izquierdo J. et. al. Factors leading to the computer vision syndrome: an issue at the contemporary workplace // Bol. Asoc. Med. PR, 2007, no.99 (1), p.21-28.
6. Rosenfield M. Computer vision syndrome: a review of ocular causes and potential treatments // Ophthalmic Physiol., 2011, no.31(5), p.502-515.
7. Subrahmanyam K. et al. Online and offline social networks: Use of social networking sites by emerging adults // Applied Developmental Psychology, 2008, vol.29, no.6, p.420-433.
8. Annenberg Public Policy Center of the University of Washington. 2002: Media and the Developing Child. <http://www.annenbergpublicpolicycenter.org/Default.aspx> (vizitat 15.07. 2009).

Prezentat la 22.02.2012